

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 10375/08

בפני: כבוד השופטת א' פרוקצ'יה
כבוד השופט ס' ג'ובראן
כבוד השופט ח' מלצר

המערער: פארס הנו

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר-שבע
מיום 3.11.08 בת.פ. 8309/07 שניתן על ידי כבוד השופט
יורם צלקובניק

תאריך הישיבה: כ"ו בסיון התשס"ט (18.6.2009)

בשם המערער: עו"ד וסאם נבואני

בשם המשיבה: עו"ד עדי מנחם

פסק-דין

השופט ס' ג'ובראן:

לפנינו ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע בתיק פלילי
8309/07, מיום 3.11.2008.

נגד המערער הוגש כתב אישום בבית המשפט המחוזי בבאר שבע. לאחר
תיקונו, כלל כתב האישום עבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, לפי סעיף 332(2)
לחוק העונשין, התשל"ז-1977; ועבירה של אי חגירת חגורת בטיחות, לפי תקנה
83ב'(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961.

ואלו עובדות כתב האישום המתוקן - ביום 28.8.2007 נפסל רשיונו של
המערער לתקופה של חודשיים. ביום 28.10.2007 בסמוך לשעה 20:30 נהג המערער

ברכב ברחובות העיר אילת כשהוא אינו חגור בחגורת בטיחות. בעת שפנה שמאלה, הבחין בו שוטר בניידת משטרה אשר הדליק את האורות הכחולים בניידת וכרז לו לעצור בצד הדרך. בשלב זה כיבה המערער את אורות הרכב ופתח בנסיעה מהירה תוך שהוא מנסה להתחמק מהשוטר ומתעלם מסימוניו לרבות הפעלת סירנה ושימוש במערכת הכריזה. במהלך המנוסה שארכה כעשרים דקות נהג המערער באופן פרוע ביותר, לרבות כניסה לצמתים ללא מתן זכות קדימה תוך שגרם לנהגים אחרים לבלום בלימת פתע, נסיעה בניגוד לכיוון התנועה תוך שהוא מאלץ את הנהגים שהגיעו מולו לסטות מנתיב נסיעתם, ונסיעה בסמוך להולכי רגל באופן שחייבם לקפוץ מדרכו. לבסוף נעצר הוא משנחסם על ידי מספר רכבים שעמדו בפקק תנועה.

ביום 5.6.2008 הרשיע בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כבוד השופט י' צלקובניק) את המערער על פי הודאתו בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום המתוקן, והורה על הפנייתו לשירות המבחן לקבלת תסקיר.

ביום 3.11.2008 ניתן גזר דינו של בית המשפט המחוזי, בגדרו הושת עליו עונש של 30 חודשי מאסר בפועל; 18 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים; ופסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 4 שנים מתום המאסר. בין נימוקיו ציין בית המשפט המחוזי את חומרת העבירות המיוחסות למערער כמו גם נסיבות ביצוען ומדיניות הענישה שנתגבשה באשר לעבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה. יחד עם זאת, נתן בית המשפט משקל אף לנסיבות המקלות בעניינו, היעדר עבר פלילי ותסקיר המבחן החיובי שהגיש שירות המבחן בעניינו, בגדרו אף המליץ להסתפק בקביעת עבודות שירות לתועלת הציבור. כאמור, בית המשפט קבע כי לא ניתן לקבל את המלצת שירות המבחן לגופה ואולם נתן משקל לנסיבות שעלו מהתסקיר ובהן החרטה שהביע המערער, נסיבותיו המשפחתיות וכן רצונו להתגייס לצה"ל, ענין שאף החל לפעול לגביו עוד טרם אירוועי כתב האישום. כמו כן זקף בית המשפט המחוזי לטובת המערער את העובדה שהודה בעובדות כתב האישום וחסך זמן שיפוטי יקר.

מכאן הערער שבפנינו המכוון כאמור אך לענין חומרת העונש.

עיקר טענת בא כוח המערער הינה כי בית המשפט המחוזי לא נתן משקל מספיק לאותן נסיבות מקלות הקיימות בעניינו ולהמלצת שירות המבחן, בהתאם לפסקי דין שונים שיצאו מפני בית משפט זה. לטענתו, המערער הינו בן למשפחה נורמטיבית כאשר אביו אף שרת בעבר במשטרת ישראל. העבירה דנן בוצעה לאחר שהמערער סבר בטעות כי רישיון הנהיגה שלו עדיין פסול ונלחץ באופן שהוביל להתנהגותו הפסולה.

כן נטען כי הוא מבין את חומרת מעשיו ומתחרט עליהם כשם שעולה אף מתסקיר שירות המבחן. עוד נטען כי חרף זאת שהמערער בתחילה נמנע מלהתגייס מסיבות דתיות, התחיל הוא עוד טרם האירועים נשוא כתב האישום בתהליך גיוס ואף היה צפוי להתגייס כבר לולא מעצרו, וכי עונש המאסר שהושת עליו ימנע את גיוסו. לכך הוסיף בא כוחו כי המערער מצוי בהליך שיקום וקיים חשש כי השארתו לתקופה ארוכה מאחורי סורג ובריח תוביל להתדרדרותו לאורח חיים עברייני. לפיכך ביקש הוא כי יבוטל עונש המאסר בפועל ולחילופין כי יופחת הוא באופן שיאפשר ריצויו בעבודות שירות.

מנגד טענה באת כוח המשיבה כי בית המשפט המחוזי נתן ביטוי בגזר הדין למכלול הנסיבות המקלות הקיימות בעניינו של המערער, לרבות תסקיר שירות המבחן, ולפיכך אף השית עליו עונש נמוך יחסית לרף הענישה שנקבע לעבירות אלו. עוד נטען כי אין ודאות כי מאסרו ימנע את גיוסו לצבא אף שהדבר לא נבדק, וכי אין להקיש ממקרים אחרים אליהם הפנה המערער בהם התקיימו נסיבות חריגות.

להשלמת התמונה יצוין, כי תסקיר משלים של שירות המבחן שהונח בפנינו העלה כי המערער מתפקד באופן תקין במאסרו, ואף השתלב בהשתלמויות חינוכיות בתקופת המאסר. כן צוין כי ניכר במערער כי הוא מתחבר כיום יותר לחומרת הפגיעה הפוטנציאלית של העבירות שביצע ואף חפץ לכפר על מעשיו על דרך הרצאות לבני נוער במסגרת חינוכית. בדיון בפנינו הוסף כי נראה שהעבירה הינה אכן אירוע יוצא דופן בחייו של המערער וכי הוא לוקח אחריות על מעשיו ועובר תהליך להבנת הגורמים שהובילו אותו לביצוע העבירות.

דיון

לאחר שעיינו בהודעת הערעור ושמענו את טענות הצדדים בדיון שנערך, ולאחר שעיינו בפסק דינו של בית המשפט המחוזי, הגענו למסקנה כי דין הערעור להידחות.

תופעת הנהיגה הפרועה והמסוכנת בכבישי ארצנו הפכה זה מכבר למכת מדינה אשר נזקיה אינם ניתנים לשיעור. במיוחד נכון הדבר מסיבה זו או אחרת בכבישי הדרום. לפיכך, וכשם שנקבע כבר לא אחת בפסיקת בית משפט זה, נדרשת התגייסות אף של בתי המשפט ללחימה בתופעה זו, על דרך של החמרה בענישה והעמדתה על מידה שיש לקוות כי יהיה בה כדי להרתיע את העבריינים הפוטנציאלים (ראו למשל,

ע"פ 4882/06 טרטורה נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 24.5.2007); ע"פ 2079/06 אבו עזא נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 7.6.2006) והאסמכתאות (שם). בחינת נסיבות הענין שבפנינו מעלה כי על אף טענות בא כוח המערער, אין מקרה זה חורג באופן ממשי מכל אותם מקרים רבים בהם עסקינן בנהיגה פרועה ולמעשה העבירה שביצע המערער הינה בדרג הגבוהה של עבירות אלו. כשם שזועק מכתב האישום, אך בנס ובמזל רב לא נגרמה במקרה זה פגיעה חמורה ברכוש או אף בנפש. אף באשר לנסיבותיו האישיות של המערער יש לציין כי למרבה הצער, ברבים ממקרים אלו המדובר בנאשמים המגיעים מרקע נורמטיבי יחסית וחרף זאת אין מנוס ממתן משקל מכריע לאינטרס הציבורי המחייב ענישה שיש בה הרתעה של ממש. בחינת גזר דינו של בית המשפט המחוזי מעלה, כי זה נתן משקל לא מבוטל לנסיבותיו האישיות של המערער ואף הקל בעונשו ביחס לרף הענישה הנהוג בעבירות ממין אלו, לא מצאנו מקום להתערבות נוספת מצידנו.

מעבר לאמור יוער, כי ככל שדבק עדיין המערער ברצונו להתגייס לצה"ל, והתעורר ספק מסוים בענין זה בדיון שנערך בפנינו, יש להניח כי חרף מאסרו, תישקל אפשרות גיוסו על ידי גורמי הצבא בפתיחות וברצון טוב בהתאם למכלול השיקולים המנחים גורמים אלו (ראו, ע"פ 10340/07 מדינת ישראל נ' חובלשוילי (לא פורסם, 6.2.2008); והשוו, רע"פ 5504/08 פלוני נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 27.7.2008)). יובהר עם זאת כי אין בכך כמובן משום הנחיה לכאן או לכאן. יש אף לקוות כי המערער ימשיך בדרך עליה מצוי הוא על פי העולה בתסקיר שירות המבחן, ישמור על מרחק מגורמים שליליים בבית הכלא ויעשה שימוש בתקופה זו בכלים המסורים לו לשוב לדרך הישר.

אשר על כן, הערעור נדחה.

ניתן היום, ו' בתמוז התשס"ט (28.6.2009).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט

